

بیمارستان امام حسن مجتبی (ع) داراب

شکستگی مهره های کمر

تهیه کننده: نیره افسرده

مسئول علمی بخش: آقای دکتر روح اله حکیمیان

منبع: برونر سودارث ۲۰۲۲

پاییز ۱۴۰۴

کد مستند سازی: PPH.WS.72.3

شکستگی مهره های کمر یک آسیب دیدگی جدی است شایع ترین شکستگی های ستون فقرات در مهره های سینه ای (وسط کمر) و کمری (پایین کمر) یا در محل اتصال این دو اتفاق می افتد. این شکستگی ها به طور معمول بر اثر تصادفاتی که در سرعت بالا اتفاق می افتند مانند تصادف ماشین یا سقوط از ارتفاع به وجود می آیند. سالمندان نیز به واسطه استخوان هایی که به خاطر پوکی استخوان ضعیف شده اند در معرض خطر این شکستگی ها قرار دارند. به خاطر انرژی ایی که برای بوجود آوردن شکستگی مهره های کمر مورد نیاز است. بیماران اغلب دچار آسیب دیدگی های دیگری هم می شوند که به درمان نیاز دارند. بسته به شدت شکستگی ممکن است نخاع آسیب ببیند.

شکستگی مهره کمر معمولاً بر اثر ضربه با انرژی زیاد بوجود می آیند. نمونه های ضربه با انرژی زیاد عبارتند از:

تصادف ماشین، سقوط از ارتفاع
حوادث ورزشی، اعمال خشونت آمیز مانند جراحی
ناشی از تیر اندازی

علائم:

علائم اولیه شکستگی مهره های کمر، کمر درد متوسط تا شدید است که با حرکت کردن بدتر می شوند. هنگامی که نخاع هم درگیر می شود ممکن است بی حسی خارش یا سوزش، ضعف یا اختلال عملکرد روده/مثانه بوجود آید.

روش های درمان بدون جراحی

اکثر شکستگی ها با داروهای ضد درد کاهش فعالیت ها داروهای پوکی استخوان و یک کمربند طبی خوب برای به حداقل رساندن حرکت در طول زمان درمان شکستگی مهره های کمر بهبود می یابند. بیشتر افراد به فعالیت های روزانه خود باز می گردند. برخی هم ممکن است به درمان های بیشتر مانند جراحی نیاز داشته باشند.

اگر اجازه دهیم درد ناشی از شکستگی مهره های کمر به طور طبیعی بهبود یابد. روند آن می تواند به مدت سه ماه طول بکشد. ولی معمولاً درد با گذر روزها و هفته ها به میزان قابل ملاحظه ای بهبود می یابد.

کنترل درد می تواند شامل داروهای مسکن ضد درد استراحت در بستر، بستن کمربند و فعالیت فیزیکی باشد.

تعدیل فعالیت ها

ممکن است استراحت در بستر به تسکین درد حاد و درمان شکستگی مهره های کمر کمک کند. ممکن است پزشکان یک دوره کوتاه از استراحت در بستر که بیشتر از چند روز نباشد را توصیه کنند. با این وجود از عدم فعالیت طولانی مدت باید اجتناب کرد.

کمربند

کمربند محافظی خارجی ایجاد می کند که حرکت مهره های دچار شکستگی را محدود می کند که این خیلی شبیه به گچ گرفتن مچ دست دچار شکستگی است با پوشیدن یک کمربند به مدت ۱۲-۶ هفته مهره ها بهبود می یابند.

سفت بودن نوع کمر بند حرکات مرتبط با ستون فقرات را به میزان قابل ملاحظه ای محدود می کند که این می تواند به کاهش درد کمک کند. باید از کمر بند محتاطانه و فقط تحت نظارت پزشک استفاده نمود. استفاده بیش از حد از کمر بند ها برای بیماری های کمر و درمان شکستگی مهره های کمر می تواند باعث ضعف عضلات شود.

درمان جراحی:

هدف درمان جراحی این شکستگی ها برداشتن فشار از روی اعصاب و جاناندازی شکستگی ها است بطوریکه بیمار در کمترین زمان ممکن راه اندازی شود. جراحی ممکن است با شکاف هایی در پشت یا کنار یا جلو تنه انجام شود. برای بیحرکت کردن شکستگی در حین جراحی از وسایل فلزی متفاوتی مانند انواع پیچ و میله استفاده میشود

مراقبت های بعد از عمل:

۱. کمر بند طبی خود را هنگام راه رفتن و نشستن ببندید ولی بستن آن در هنگام خوابیدن لزومی ندارد.
۲. بخیه ها را پس از ترخیص خشک و تمیز نگه دارید و با پانسمان خشک روی زخم را بپوشانید. اگر محل پانسمان خیس یا خونس شد آن را عوض کنید.
۳. پانسمان روزانه تعویض شود.
۴. سه روز پس از عمل می توانید استحمام کنید. بهتر است روی پانسمان با پوشش ضد آب پوشانیده شود.
۵. در صورتی که هر یک از علائم مانند تب

قرمز شدن محل عمل، ورم زیاد از بخیه ها داشتید به پزشک مراجعه کنید.

۶. از پوشیدن کفش های پاشنه بلند خودداری کنید.
۷. در هنگام خواب از تشک سفت و مناسب استفاده کنید.

۸. بیشتر بیماران در چند روز اول در ناحیه کمر خود درد و سفتی و گرفتگی عضلانی را تجربه می کنند. این حالت صبح ها پس از بیدار شدن از خواب و یا پس از بی حرکت بودن بیشتر احساس می شود.

۹. از افزایش وزن جلوگیری کنید و وزن خود را در حد متعادل نگه دارید (در صورت داشتن اضافه وزن سعی کنید وزن خود را کاهش دهید)

۱۰. احساس درد و کمر ختی در پاها در چند روز اول طبیعی است که به مرور زمان برطرف می شود.

۱۱. در ماه های اول پس از عمل جراحی از بلند کردن اجسام، خم شدن یا چرخانیدن کمر خودداری کنید.

۱۲. فعالیت های روزانه را به تدریج و در حد تحمل افزایش دهید و ۲ تا ۳ ماه پس از جراحی از کار سنگین خودداری کنید.

۱۳. هنگامی که می خواهید مدت طولانی در جایی بایستید یک پا روی پله یا چهارپایه قرار دهید.

۱۴. پس از اولین ملاقات با پزشک بعد از ترخیص در صورت اجازه پزشک می توانید رانندگی کنید.

۱۵. اگر مجبورید مدت طولانی روی صندلی بنشینید بهتر است هر نیم ساعت به بهانه های مختلف از جا برخیزید و راه بروید و به بدن خود حرکات کششی بدهید.

۱۶. بهترین حالت خوابیدن به پهلو خوابیدن است در حالی که زانو ها را کمی خم کرده و یک بالش کوچک بین دو زانو قرار بدهید. اگر به پشت می خوابید بهتر است یک بالش زیر زانو ها و یک بالش زیر گودی کمر قرار دهید.

۱۷. برای خارج شدن از تخت خواب ابتدا به کنار تخت بچرخید و پاهای خود را از تخت آویزان کنید با کمک دست ها بنشینید.

۱۸. در صورت بروزی اختیاری ادرار مشکل تخلیه روده ها و یا مثانه فوراً به پزشک خود اطلاع دهید.

۱۹. از فعالیت های جنسی تا ده روز پس از عمل جراحی خودداری کنید.

۲۰. ده تا چهارده روز پس از تاریخ عمل جراحی جهت کشیدن بخیه ها به مطب پزشک معالج مراجعه نمایید.

۲۱. با کمک فیزیوتراپی یک برنامه ی ورزشی برای تقویت عضلات شکم و پشت تدوین شود. شنا کردن (راه رفتن در آب) و پیاده روی بر روی سطوح صاف ورزش مناسبی است.